

Eurovaaleissa valittavien uusien meppien astuessa 14.7. toimeensa tulee voimaan parlamentin jäsenten uusi palkkausohjesääntö.

Se on merkittävä uudistus, jolla yhdenmukaistetaan jäsenten palkat, eläkkeet ja verot.

Se alentaa suomalaismeppien nykyistä tulotasoa, mutta ei merkittävästi.

Puhtaana käteen

Europarlamentin jäsenen palkka on nykyisin sama kuin kansallisten parlamenttien jäsenillä heidän omissa kotimaissaan. Suomen rivikansanedustajalla se on enimmillään 6 300 verollista euroa kuukaudessa. Lisäksi maksetaan verotonta kulukorvausta enimmillään 1 809 euroa kuukaudessa.

Uudessa europarlamentissa siirrytään kaikille samaan noin 7 600 euron kuukausipalkkaan. Sen määräytymisperuste on 38,5 % EY-tuomioistuimen tuomarin (Suomesta Alan Rosas) palkasta.

Jos suomalaismepin tulot ovat tänään keskimäärin 14 000-15 000 euroa kuukaudessa, uudistuksen jälkeen ne ovat 12 000-14 000 euroa kuukaudessa. Summat ovat puhtaana käteen. Näillä rahoilla meppi järjestää itse oman elämisensä ja olemisensa vierailla mailla.

Kun verot maksetaan tänään kotimaahan, uusilta mepeiltä ruvetaan perimään alhainen (noin 30 prosentin suuruinen) eurovero EU:lle. Jäsenmaista ainakin Suomi perii palkasta lisäveron niin että mepin yhteenlaskettu vero vastaa kansallista veroa.

Kulut kuittien mukaan

Monien EU:n laitavaltioiden meppien suurin tuloerä kertyy nykyisin lentämisestä: matkakorvauksen perusteena olevan business-luokan lipun ja meppien käyttämän turistiluokan lipun hintojen eron meppi voi pitää itsellään. Parlamentti maksaa edestakaiselta Helsinki-Bryssel matkalta 2 083 euroa, kun turistiluokan lentolippu maksaa harvoin yli 500 euroa.

Uudessa parlamentissa tämä laillinen keplottelu loppuu ja lentoliput korvataan todellisten kulujen mukaan.

Lentolisänä jää maksettavaksi erityinen välimatkakorvaus, joka on Helsingin ja Brysselin välisiltä edestakaiselta matkalta 405 euroa. Sen lisäksi käyttöön tulee erityinen matka-aikakorvaus, jonka laskentaperuste kumpuaa syvältä europarlamentin byrokratiasta: esimerkiksi kodin ja lentokentän välisen matka-ajan pituus määritetään ohjesäännössä 60 kilometrin tuntivauhdin mukaan. Uudella matka-aikakorvauksella mepeille hyvitetään siirtymistä matkakulujen maksuun kuittien mukaan.

Muita etuisuuksia

Vuonna 2009 maksetaan 298 euron suuruinen päiväraha jokaiselta läsnäolopäivältä parlamentissa.

”Yleinen kulukorvaus” on 4 202 euroa kuukaudessa. Siitä ei nykyisin makseta veroa eikä tarvitse esittää kuitteja. On vielä epäselvää, ruvetaanko uudessa parlamentissa vaatimaan kuitit esimerkiksi 50 prosentista kuluja.

Kun yleistä kulukorvausta voi tänään käyttää kotimaan matkakuluihin, uudessa parlamentissa mepeille korvataan vuosittain 24 kotimaan matkaa laskun mukaan.

Parlamentti maksaa jäsenilleen 4 148 euroa vuodessa sellaisista ulkomaan matkoista, joita ei muuten korvata ja jotka perustuvat viralliseen kutsuun. Ne korvataan kuittien mukaan.

Työnsä parlamentissa lopettavat mepit saavat ns. siirtymäkauden korvauksena kuukausipalkan jokaiselta täydeltä vuodelta, jonka he ovat olleet europarlamentin jäseninä. Sen maksaa europarlamentti. Siirtymäkorvaus on yleinen käytäntö monien maiden parlamenteissa, ja mahdolliset tuplaetuisuudet vähennetään europarlamentin osuudesta.

Avustajien palkkioihin on jokaisella mepillä käytettävissä 17 540 euroa kuukaudessa. Voimaan on tulossa uusi avustajaohjesääntö, jolla selkiinnytetään meppien avustajien asemaa ja hillitään avustajarahojen väärinkäyttöä esimerkiksi perheenjäsenten palkkaamiseen.

Eläke ja lisäeläke

Meppien eläke määräytyy tänään omien kansallisten parlamenttiansa jäsenten eläkkeiden

mukaan. Täysi kansanedustajaeläke karttuu Suomessa 15 vuodessa ja on - erittäin monimutkaisen laskutavan mukaan - noin 3 500 euroa kuukaudessa. Siitä maksetaan verot Suomeen ja se vähenee yhteensovituksessa mahdollisten muiden eläkkeiden kanssa. Suomalainen kansanedustaja voi sen sada eräänlaisena ennenaikaisena eläkkeenä riippumatta hänen iästään.

Europarlamentin jäsenillä on ollut oikeus ostaa vapaaehtoinen kuukausittaiseen 1200 euron säästöomavastuuosuuteen perustuva lisäeläke.

Tämän järjestelmän piiriin eivät enää uudet mepit pääse. Se liittyy siirtymiseen meppien kansallisista eläkkeistä europarlamentin yhtenäiseen eläkejärjestelmään. Uudesta eläkkeestä menee alhainen eurovero EU:lle.

Lisäeläkkeet poistuvat

Lisäeläkejärjestelmään on vuosien varrella kuulunut 27 suomalaista meppiä 46:sta eli käytännössä lähes kaikki, jotka ovat olleet meppeinä vaadittavat 3 vuotta.

Järjestelmän tekee edulliseksi se, että meppi maksaa tulevan lisäeläkkeensä eläkerahastoon vain 1/3 sen laskennallisesta arvosta ja parlamentti 2/3. Vuoden 2009 talousarvion mukaan bruttomaksut ”vapaaehtoiseen eläkejärjestelmään” ovat 9,1 miljoonaa euroa, josta kolmanneksen maksavat mepit itse.

Lisäeläkkeen meppi saa 60-vuotiaana. Jos meppi ei ota vastaan eläkettä, hän saa säästösummansa takaisin 3,5 prosentin korolla (jääden samalla ilman parlamentin maksamaa osuutta).

Lisäeläkkeen suuruus määräytyy järjestelmän jäsenyysvuosien mukaan: Se on 3,5 % vuodelta 40 prosentista EY-tuomioistuimen tuomarin peruspalkkaa. Lisäeläke on noin 270 euroa kuukaudessa jokaiselta jäsenyysvuodelta.

Sijoitustappiot

Lisäeläkejärjestelmään kuuluvat jäsenet valitsevat eläkkeellä olevista vanhoista kollegoistaan rahastolle hallituksen.

Sen varoja sijoittelee mahdollisimman tuottavasti ja turvaavasti luxemburgilainen pankki.

Luxemburgilaisen pankin eläkerahastosijoitukset kaiken maailman osakepeleihin ovat epäonnistuneet niin kuin maailman muidenkin eläkesijoittajien keinottelu, mukaan lukien Suomen työeläkejärjestelmän sijoitukset.

Nykymeppien maksut eivät riitä eläkkeiden maksuun toisin kuin Suomen työeläkejärjestelmässä. Meillä kaikki työeläkkeet maksetaan kapitalismin pysähtyneisyyden ajasta huolimatta eläkemaksuista ja ylijäämää rahaa riittää edelleen työeläkerahastojen kasinosijoituksiin.

Europarlamentin lisäeläkejärjestelmän maksuvalmius säilytetään lopettamalla systeemiin kuuluneet (eläkekertymän neljänneksen suuruiset) kertakorvaukset eläkkeiden maksun muotona. Muilta osin ei ole tietoa järjestelmän rahoitusvajeen kattamisesta.

Rahoitusvaje on kapitalismin kriisivuosina jokaisen rahastoivan eläkejärjestelmän ongelma. Yksityiset eläkerahastot ovat olleet kaikissa maissa kasinopelureita, ja niiden tappiot ovat tulossa maksuun eläkeläisille. Esimerkiksi Itävallassa on jo leikattu eläkkeitä enimmillään 20 %.

On mielenkiintoista nähdä, miten toimivat etuuksiensa leikkaustarpeen oloissa eurokraatit.